

Cirkus Le Pommés

Antonia: Min kista behöver ny stoppning. Den har blivit obekvämt att ligga i dagarna i ända. Sch... Hörde du? Vad var det?

Klo: Det är bara min mage som kurrar.

Antonia: Jaha. Jag tänker i alla fall ge mig ut i stan i natt och fixa ny, röd sammet. Följer du med?

Klo: Kanske.

Antonia: Varför stirrar du på den där mannen?

Klo: Han är snygg.

Antonia: Han är en levande människa. Inget för dig.

Klo: Men han ser ju så god ut. Hans blod är säkert sött... och varmt.

Antonia: Sluta tänka på det. Vi måste ta det lugnt ett tag nu. Du får tänka på att vi äntligen har hittat en perfekt livsstil. Lönnrummet i cirkusvagn tre är perfekt storlek för våra kistor. Och vi behöver inte tänka på att förflytta oss hela tiden. Cirkusen gör det åt oss.

Klo: Men jag är så hungrig!

Antonia: Du dödade kvinnan i Nice mot min order. Tänk på att vi inte får skapa misstanke.

Klo: Men jag står inte ut! Blodreserverna är också slut.

Antonia: Det kan inte hjälpas. Det är inte direkt så att du kommer att dö om du inte äter.

Klo: Nej, men jag kommer att gå upp i rök. Jag vill inte det.

Antonia: Det dröjer nog. Följ med nu. Jag ska fixa sammet.

Ut

Scen 8

Borgmästaren: Jag kommer inte att ge mig. Jag kommer att förfölja dig och din cirkus tills ni går i konkurs!

Direktören: Jaså, du hotar mig! Du har inga bevis för att vi gjort oss skyldiga till någonting! Hör du det, din dumma borgmästare!

Borgmästaren: Jag ska skaffa mig bevis!

Direktören: Ingen kommer att tro dig för ingen tror på vampyrer. Du kommer att spärras in på dårhus.

Lulu och Natacha in tillsammans med Juliette och Patric.

Direktören: Vart har ni hållit hus?

Lulu: Du kommer aldrig att tro det här. Men det är vampyrer som dödat människorna.

Direktören: Vampyrer?

Borgmästaren: Jag sa ju det, din idiot.

Direktören: Ni har gått och blivit skvatt galna hela bunten.

Natacha: Det är sant! Vi har träffat dem. De dödade den där kvinnan som var med dig förut.

Borgmästaren: Va? Har de dödat polisen. Ja, men då så. Då kommer polisen äntligen att tro mig. Jag går raka spåret till polisstationen.

Natacha och Lulu: Nej, vänta!

Lulu: Alltså, poliskvinnan har själv blivit vampyr nu. För den ena vampyren dödade henne inte ordentligt.

Natacha: Och ja... egentligen är det synd om vampyrerna.

Borgmästaren: Synd om? Snicksnack!

Lulu: Tänk dig själv att alltid få leva och verka i mörkret. Att behöva döda för att överleva. Att alla man älskat har dött. Och du blir ensam kvar.

Natacha: De bor i ett lönnrum i din cirkusvagn.

Direktören: Va????

Lulu: Ja. Och vampyrerna är hungriga. Då är de farliga. Men så träffade vi de här två.

Juliette: God afton. Jag heter Juliette Croissant och det här är Patric Baguette. Vi är forskare och har uppfunnit artificiellt blod. På så vis kan vampyrerna få sin föda utan att döda.

Patric: Det stämmer det hon säger.

Borgmästaren: Men det är ju genialiskt. Tänk vad man kan göra med artificiellt blod. Det är ett genombrott. Förstår ni vad det kommer att betyda för medicinen.